

Sygn. akt VII K 2/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Ciska-Nieckarz

Protokolant: sekr. sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Jarosława Anioła, Kamila Majdy, Adama Zarzyckiego

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2017 roku, 24 lutego 2017 roku, 14 marca 2017 roku

sprawy J. R. (1) z domu Ł. s. K. i A. z domu R., ur. (...) w m. W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 04.07.2015 r. ok. godz. 21:30 na ul. (...) w P. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki H. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 22:32 do stężenia na poziomie 0,71 mg/l, o godz. 23:00 do stężenia na poziomie 0,69 mg/l, o godz. 23:26 do stężenia na poziomie 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **J. R. (2)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego J. R. (2) świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 lipca 2015 roku;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 2/17

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lipca 2015 r. około godz. 21:30 J. R. (2) na ul. (...) na wysokości numeru 11 w P. prowadził samochód osobowy H. (...) o nr rej. (...). J. R. (2), kierując pojazdem, przejechał kilkanaście metrów i przy podjętej próbie parkowania pojazdu, cofając uderzył w słup.

/zeznania M. S. – k. 1v. zbioru (...) k. 19v-20 akt sądowych, k. 99 akt sądowych

wyjaśnienia oskarżonego – k.13 zbioru (...), k. 97v akt sądowych/

Obserwujący zdarzenie M. S., po opuszczeniu pojazdu przez J. R. (2) podszedł do niego. M. S. wyczuł od J. R. (2) woń alkoholu. Podążył za J. R. (2), obserwował jego dalsze postępowanie.

/zeznania M. S. – k. 1v. zbioru (...) k. 19v-20 akt sądowych/

J. R. (2), po opuszczeniu pojazdu, podszedł do czekających na niego osób. Wspólnie pieszo udali się w kierunku ul. (...). J. R. (2) wszedł do sklepu sam. Pozostałe osoby czekały na zewnątrz. Po chwili J. R. (2) wyszedł ze sklepu, niczego nie kupował.

/zeznania M. S. – k. 1v. zbioru (...) k. 19v-20 akt sądowych, k. 99 akt sądowych/

Po wyjściu ze sklepu, J. R. (2) udał się w drogę powrotną na ul. (...). J. R. (2) po dojściu do samochodu, sięgnął po pilot. Po chwili w samochodzie zapaliły się światła.

/zeznania M. S. – k. 1v. zbioru (...) k. 19v-20, k. 99 akt sądowych/

M. S. zadzwonił na numer alarmowy i powiadomił, że nietrzeźwy kierowca prawdopodobnie wsiądzie do samochodu.

/zeznania M. S. – k. 5v. zbioru (...), k. 19v-20, k. 99 akt sądowych,

notatka urzędowa –k. 1 zbioru A/

Na miejscu zdarzenia około godz. 21:50 interweniowała Policja. J. R. (2) został zatrzymany i przewieziony na komisariat Policji.

/notatka urzędowa –k. 1 zbioru (...)

protokół zatrzymania osoby – k. 3 zbioru (...)

zeznania M. S. – k. 5v. zbioru (...) k. 19v-20, k. 99 akt sądowych,

zeznania K. W. – k. 103v.-104 akt sądowych,

zeznania K. C. – k. 104v.-105 akt sądowych/

J. R. (2) został poddany badaniom na zawartość alkoholu. Te wykazały, że J. R. (2) jest w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia o godzinie 22:32 - 0,71 mg/l, o godz. 23:00 - 0,69 mg/l oraz o godz. 23:26 - 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości - k. 2 zbioru (...)

J. R. (2) w dniu 4 lipca 2015 r. zatrzymano blankiet prawa jazdy.

/postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy – k. 21 zbioru (...)

J. R. (2) (poprzednio Ł.) ma 67 lat. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest prawnikiem. Obecnie jest już na emeryturze. Uzyskuje dochód w wysokości 1.600 złotych netto. Jest rozwiedziony. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie posiada majątku. Nie był uprzednio karany.

/dane podane przez oskarżonego do protokołu przesłuchania - k. 97-97v. akt sądowych,

decyzja o zmianie imienia i nazwiska – k. 19 zbioru (...)

karta karna – k. 95 akt sądowych/

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że przed godz. 21:00 przestawił auto, ponieważ chciał, aby znajdowało się ono w oświetlonym miejscu. Z miejsca postoju samochodu wycofał, następnie przejechał około 10 metrów i dojechał do ul. (...). Tam cofnął samochodem aby go zaparkować w oświetlonym miejscu. Cofając lekko trącił słup oświetleniowy i dokończył parkowanie. Wyjaśnił, że po obejrzeniu samochodu zamknął go i poszedł do sklepu spożywczego na ul. (...), gdzie zakupił dwie małe buteleczki wódki, tzw. „szczeniaczki”, który wypił po wyjściu ze sklepu. Po krótkiej chwili zauważył, że przy jego samochodzie zatrzymał się samochód policyjny. Wyjaśnił również, że tego samego dnia ok. 14:00 wypił dwie półlitrowe butelki piwa.

/wyjaśnienia podejrzanego – k. 13 zbior (...)

Przesłuchany w postępowaniu sądowym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyjaśnił ponadto, że w dniu zdarzenia nie zwrócił uwagi na to, jaki czas minął od momentu kiedy przestawił samochód, do momentu kiedy pojawiła się policja. Wyjaśnił, że to było pół godziny. Wyjaśnił, że tego dnia było bardzo gorąco, nie spożywał żadnych posiłków i uważa, że z tego powodu wystąpiła szybka reakcja od wypicia zakupionego alkoholu do wchłonięcia. Wyjaśnił, że wypił 2 piwa o godz. 14.00, nie przypomina sobie aby pił piwo o godz. 16.00, chociaż w protokole badania trzeźwości jest jego podpis. To odbywało się w biegu, nie miał okularów. Te „szczeniaczki” pił w okolicy sklepu.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 19- k. 19v akt sądowych/

Oskarżony J. R. (2) przesłuchany w toku ponownego rozpoznania sprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, w stan nietrzeźwości wprowadził się już po zdarzeniu, które w nie było jazdą samochodem, a jedynie czynnością przestawienia samochodu. Uderzył „leciutko” zderzakiem o słup. Zaprzeczył, aby wjechał na krawężnik oraz poruszał się niepewnie. Wyjaśnił, że gdy cofał, słup prawdopodobnie znalazł się w martwym punkcie i dlatego słup ten trącił. Zdarzenie to miało miejsce ok. „21 z minutami”. Oskarżony wyjaśnił, że zdarzenie to spowodowało, że był podenerwowany, miał w planach pójście z P. F. do lokalu, ponieważ ten skończył u niego remont. Dalej wyjaśnił, że zdenerwował się i zaproponował, że alkohol wypiją na miejscu, a imprezę przełożą na następny dzień. Wyjaśnił, że wypili po dwie setki alkoholu.

Dodał po odczytaniu uprzednich wyjaśnień, że piwo spożyte około godz. 14.00 nie mogło dawać stężenia alkoholu w jego organizmie na poziomie równoznacznym z naruszeniem przepisów prawa. Ważne naruszenie przepisów prawa ruchu drogowego nie miało miejsca. Dodał, że nie był pytany o kiedy spożywał alkohol, w protokole jest informacja o 4 piwach, oskarżony tak nie wyjaśniał i tego sobie nie przypomina.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. 97v-98 akt sądowych/

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonych dowodów i zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego polegają na prawdzie w zakresie w jakim oskarżony podnosi, że prowadził w dniu zdarzenia pojazd oraz co do podejmowanego manewry cofania, jak i odległości, jaką oskarżony pokonał.

Wyjaśnieniom oskarżonego należy odmówić waloru wiarygodności co do najistotniejszej w sprawie okoliczności, mianowicie co do tego, że miał spożywać wraz ze świadkiem P. F. alkohol już po przeparkowaniu samochodu.

Wyjaśnienia te, a co za tym idzie również zeznania świadka P. F. pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w szczególności z zeznaniami świadka M. S..

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka M. S.. Zeznania świadka pozostawały logiczne, spójne i konsekwentne w toku całego postępowania, a świadek był bezpośrednim obserwatorem zachowania oskarżonego od chwili przeparkowania przez niego samochodu aż do chwili podjęcia przez Policję interwencji. Świadek zafrapowany niepewnym zachowaniem oskarżonego, podejmowanymi manewrami, bacznie go obserwował, a także zbliżył się do oskarżonego, aby zorientować się co do stanu jego trzeźwości. W świetle zeznań świadka, oskarżony nie spożywał alkoholu po opuszczeniu pojazdu, ani wyjściu ze sklepu. Świadek w sposób logiczny i jednoznaczny podnosi, że oskarżony nie miał możliwości kupna alkoholu – jak wyjaśnia oskarżony - i takiego nie spożywał, po wyjściu ze sklepu. Świadek relacjonuje co do okoliczności przez siebie obserwowanych, jest osobą obcą dla oskarżonego, nie ma żadnego interesu w tym, aby oskarżonego bezpodstawnie obciążać lub zeznawać niezgodnie z rzeczywistością. W kontekście tych zeznań wyjaśnienia oskarżonego, że spożywał alkohol po tym jak opuścił pojazd nie polegają na prawdzie.

Sąd nie dał także wiary zeznaniom świadka P. F., które w ocenie sądu miały stanowić wsparcie linii obrony przyjętej przez oskarżonego oraz miały pomóc oskarżonemu uniknąć odpowiedzialności karnej za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Zeznania świadka stanowią w istocie powtórzenie linii obrony prezentowanej przez oskarżonego. Podobnie jak wskazano już w odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego, zeznania świadka P. F. pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka M. S., których ocenę wyżej przedstawiono. Istotny jest także etap na jakim pojawia się świadek, oraz fakt, że oskarżony uprzednio nie wspominał o wspólnym z P. F. spożywaniu alkoholu.

Wersji oskarżonego J. R. (2) o spożyciu alkoholu dopiero po przeparkowaniu pojazdu oraz o szybkim działaniu spożytego alkoholu nie potwierdzają wyniki przeprowadzonego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyniki badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wskazują na spadek stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu wraz z upływem czasu i sugerują, iż w momencie badania oskarżony znajdował się w fazie eliminacji alkoholu z organizmu, co przeczy deklaracji o spożyciu alkoholu na krótko przed badaniem i interwencją funkcjonariuszy Policji. Jak już zaznaczono, wersja oskarżonego nie znajduje potwierdzenia w zeznaniach świadka M. S., który był bezpośrednim świadkiem zachowania oskarżonego już od momentu kiedy ten poruszał się pojazdem na ul. (...) i śledził je zaalarmowany zachowaniem oskarżonego aż do przyjazdu na miejsce patrolu Policji. Przede wszystkim jednak, świadek M. S. woń alkoholu od oskarżonego poczuł tuż po tym, gdy ten wysiadł z pojazdu po zakończeniu manewru jego parkowania, a więc jeszcze zanim, wedle wersji oskarżonego, ten miał spożyć alkohol pod sklepem wraz ze świadkiem P. F.. Świadek M. S. obserwując zachowanie oskarżonego już po przeparkowaniu pojazdu nie widział, aby oskarżony zakupił w sklepie jakieś produkty oraz aby następnie spożywał je wraz z towarzyszącymi mu osobami. Według oświadczeń świadka, ten nie tracił kontaktu wzrokowego z oskarżonym.

Przymiot wiarygodnych należy przyznać również zeznaniom świadków K. C. oraz K. W., którzy interweniowali na miejscu zdarzenia na skutek zgłoszenia przez świadka M. S.. Świadców K. C. oraz K. W. jako się jako osoby bezstronne, nie zaangażowane po żadnej ze stron postępowania, relacjonują co do okoliczności znanych im z tytułu obowiązków służbowych. Relacje wskazanych świadków są o tyle istotne, że świadkowie zgodnie podnieśli, iż zapisku na odwołanie protokołu badania trzeźwości traktujące o ilości i rodzaju spożywanego przez badanego alkoholu oraz godziny spożywania czynione są w oparciu o deklaracje osoby badanej. W realiach tej sprawy nie ma podstaw do przyjęcia, iż wobec oskarżonego nie stosowano opisanej prawidłowości. Protokół został opatrzony podpisem oskarżonego. Nawet jeżeli czynność prowadzona szybko, dynamicznie, to nie sposób przyjąć, że zapiski nie stanowią oświadczeń oskarżonego, jak aktualnie wskazany sugeruje. Późniejsze oświadczenia oskarżonego, złożone w ramach składanych wyjaśnień stanowią próbę skorelowania z wynikami badań, stąd ich odmiennosc w stosunku do deklaracji złożonej na gorąco, tuż po badaniu.

Dowody o charakterze obiektywnym – protokoły badania wskazują na stan nietrzeźwości oskarżonego. Badania stanu trzeźwości przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3 oraz art. 129i ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012, poz. 1137 z późn. zm.).

Dokumenty w postaci protokołów badania sporządzone zostały w sposób jasny i przejrzysty. Stężenie alkoholu podano we właściwych jednostkach (mg/l). Oskarżony nie kwestionował wyników badań.

Pozostały materiał dowodowy nie budzi wątpliwości co do swojej autentyczności.

Stąd na podstawie tak zebranego materiału dowodowego przypisał oskarżonemu popełnienie przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 4 lipca 2015 r. w P. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki H. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 22:32 do stężenia na poziomie 0,71 mg/l, o godz. 23:00 do stężenia na poziomie 0,69 mg/l, o godz. 23:26 do stężenia na poziomie 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Zachowaniem tym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Zgodnie z przepisami ustawy - prawo o ruchu drogowym obowiązkiem kierującego pojazdem jest zachowanie trzeźwości. Zasada ta jest przy tym jedną z podstawowych zasad obowiązujących kierowców, oczywistym bowiem jest, że spożycie alkoholu nawet w najmniejszej ilości w sposób negatywny wpływa na zdolność i szybkość spostrzegania oraz reakcji, a także sprawność psycho-motoryczną każdego człowieka, których zachowanie jest szczególnie ważne w przypadku kierujących pojazdami, od których wymaga się zachowania odpowiednio szybkiej reakcji oraz właściwej oceny sytuacji występującej na drodze. Wprawienie się w stan nietrzeźwości, a następnie przystąpienie do kierowania pojazdem, jest umyślnym naruszeniem zasad bezpieczeństwa obowiązujących w ruchu lądowym.

Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol jeszcze przed przeparkowaniem samochodu i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

W ocenie sądu wina oskarżonego została udowodniona, działał on umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu był osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania bezprawności popełnionego przez niego czynu, znajdował się w sytuacji, która nie wykluczała możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Za taką oceną przemawia rodzaj i charakter naruszonego dobra w postaci bezpieczeństwa w komunikacji, popełnienie przestępstwa w zamiarze bezpośrednim.

Kara grzywny w liczbie 100 dziennych stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia:

a/ okoliczności obciążające:

- ponad dwukrotnie przekroczony ustawowy próg trzeźwości;
- spowodowanie konkretnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu lądowym;

b/ okoliczności łagodzące:

- uprzednią niekaralność.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę również cele ogólnoprewencyjne. Ich istota polega na wpływaniu - także poprzez jej niezbędną, to jest konieczną surowość - na kształtowanie postaw moralnych, organizujących społeczeństwa, wiarę w nie i ufność w celowość przestrzegania norm systemu te tworzących. Orzeczone

kara będzie zatem mieć także wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi przy tym nie tylko o wpływ na środowisko sprawcy, ale i na innych członków społeczeństwa. Kara jest bowiem również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie jej funkcji odstraszałej, jak i w zakresie kształtowania społecznie pożądanego postaw. Chodzi o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa. Kara grzywny stanowi realną dolegliwość, jaka dotknie sprawcę pozostawiając go w przekonaniu negatywnej oceny czynu, którego się dopuścił.

Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł) Sąd miał na uwadze treść art. 33 § 3 kk. O ukształtowaniu wysokości jednej stawki dziennej w powyższej wysokości przesądziła wysokość miesięcznych dochodów oskarżonego (kształtujących się na poziomie 1.600 zł netto), jego ograniczone możliwości zarobkowe związane z przejściem na emeryturę oraz fakt nieposiadania majątku.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości, Sąd zobligowany był - na podstawie art. 42 § 2 k.k. - orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi na okres 3 lat (z woli ustawodawcy, poczynając od 18.05.2015r. jest to wymiar minimalny) zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględni tak okoliczności łagodzące, jak i obciążające.

Nadto dodatkową realną dolegliwością jest środek karny pod postacią świadczenia pieniężnego, którego wysokość - z woli ustawodawcy - jest limitowana w dolnej granicy kwotą 5.000 złotych. Na takim też poziomie został w tej sprawie orzeczony. Przy czym środek ten ma aktualnie charakter obligatoryjny.

Okres zatrzymania prawa jazdy zaliczono na poczet orzeczonego środka od dnia 4 lipca 2015 r.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 70 zł obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych – 30 zł (§ 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Sądowego / Dz. U. z 2014 r. poz. 861 z późn. zm./,

- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./).

Sąd w oparciu o art. 627 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia o kosztach sądowych w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.e/ zasądził od oskarżonego kwotę 100 zł stanowiącą równowartość 10% z kary grzywny wymierzonej oskarżonemu (100 stawek dziennych po 10 zł).